

[Brixtofte]

For det første, at forældrene nu kan bakke personaleorganisationerne op ganske risikofrit i deres krav om mere institutionspersonale, fordi driftsudgifterne ikke væltes over på forældrebetalingen. For det andet, at vi nu skaber et vældigt samordningsproblem. Hvis man f. eks. har et barn i en vuggestue, mister man 18 pct. af sin indtægtsfremgang i form af øget institutionsbetaling. Hvis man samtidig modtager boligsikring, mister man 15 pct. Og når man betaler skat, mister man 55 pct. Det vil sige, at for en stor gruppe familier i Danmark vil det ganske enkelt ikke mere efter denne skala kunne betale sig at arbejde og tjene mere, for hele indtægten forsvinder i form af øgede skatter og færre sociale tilskud.

Jeg må igen spørge det radikale venstre: stemmer hele den radikale gruppe uden forbehold for dette, eller er det som ved tidligere lejligheder sådan, at f. eks. hr. Bernhard Baunsgaard stemmer med forbehold for senere at tage dette problem op, således som vi har oplevet ved decemberforliget?

Hvad angår pensionisterne, har vi ikke stillet nogen ændringsforslag, idet vi mener, at pensionisterne overhovedet ikke kommer socialindkomsten ved. Vi ved, at deres ligningsmæssige fradrag er så små, at de overhovedet ikke har relation til diskussionen om, at man nedbringer sin indtægt ved hjælp af store fradrag. Vi har også fået dokumenteret under udvalgsarbejdet, at almindelige folkepensionister ikke har nogen gæld i deres bolig. Vi har fået dokumenteret, at besparelsen for så vidt angår folkepensionister – og det er mange titusinder i antal; vi har fået oplyst, at på pensionistområdet er det i alt 70.000 pensionister, der berøres – udelukkende rammer dem, der har ejerboliger, og at den udelukkende rammer dem, der har ejerboliger og en lille formue, hvorimod de, der har stor formue, naturligvis ikke bliver ramt, da de ikke har noget pensionstillæg i forvejen. De, der bor til leje, bliver ikke ramt, fordi grænsen er fastsat sådan. Hvis de havde en kontant formue, der var over 341.000 kr., kunne de ikke modtage noget, og hvis de har en formue under 341.000 kr., bliver den holdt udenfor.

Man gennemfører altså på pensionsområdet en ganske ensidig foranstaltning over for dem, der bor i ejerbolig. I den forbindelse vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Erhard

Jakobsen, som jeg har bebudet personlig over for hr. Erhard Jakobsen. Jeg har fulgt hr. Erhard Jakobsens dygtige politiske virke, bl. a. i Gladsakse, for netop at komme denne gruppe til hjælp ved fastsættelse af ejendomsbeskatning og ved de henstandsregler, man har. På denne baggrund vil jeg godt spørge hr. Erhard Jakobsen, om ikke idealerne her i dag svigter lidt i forhold til alt det, hr. Erhard Jakobsen tidligere har gjort på dette område, netop over for en gruppe af parcelhusejere, som kun har deres parcelhus og nogle ganske få kontanter ved siden af. Er det ikke sådan, at man her gennemfører et indgreb, der er ganske ensidigt over for en gruppe svagtstillede folkepensionister, som ikke har ret meget i likvid indtægt? Vi er jo ganske enige om, forstår jeg, at man ikke kan begynde at sælge ud af sit hus eller spise sine mursten.

Lad mig som eksempel nævne, at en enlig folkepensionist, der har en bolig til 350.000 kr., og som f. eks. kun har 35.000 kr. i likvid opsparing, mister 1.500 kr. i folkepension. Er det med hr. Erhard Jakobsens accept, at det sker? (*Erhard Jakobsen*: Ikke i folkepension!). I folkepensionstillæg mister vedkommende 1.500 kr. og går dermed 1.500 kr. ned i indtægt. Hvis en landmand, der ønsker at blive boende på sin landejendom, forpagter sin gård ud, mister denne landmandsfamilie sammenlagt 9.000 kr. i folkepensionstillæg og går dermed ned i levevilkår fra et i forvejen meget lavt likvidt niveau. Jeg ønsker at få præciseret, om det er med åbne øjne, man stemmer for disse uretfærdigheder over for en gruppe pensionister, som jeg ved at hr. Erhard Jakobsen tidligere dygtigt har arbejdet for ikke skulle rammes.

Må jeg til allersidst sige, at med denne lovgivning har vi endnu et eksempel på, at det er en uskik, at man indgår forligene, inden man har haft en førstebehandling. Det har vi i alle partier været ude for at vi har gjort, men dette forslag understreger, at det er forkert at gøre det på den måde. Det er bedst, at vi først får en førstebehandling, hører argumenterne og derefter indgår forlig. Så er jeg – nej, ikke ligeglad, men næsten ligeglad med, hvem der indgår forliget, for så kan man ikke undgå at tage højde for de argumenter, der kommer frem under førstebehandlingen. Da man kom til førstebehandling af dette lovforslag, havde man forpligtet